

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Venerabilis Arnesti, (vulgò Ernesti) Primi Archiepiscopi Pragensis

Balbín, Bohuslav

Pragæ, 1664

Sancti Viti Templum ab Joanne Rege spoliatur, Arnesto Decano frusta
obnitente; interea Carolus Princeps, Arnesti virtute & Scientiâ capitur.
Caput XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42763

studia litte-
rarum Majo-
ribus in pre-
tio,

Illi sæculo inusitatum non fuit. *Habebant ab-*

sentium rationem Majores nostri, ac præcipuè si litterarum causâ ab-
essent. Ita Pretislaus, dum Bononiæ studeret, his ipsis annis in Epi-
scopum Wratislaviensem à Canonicis electus, ut narrat, Schickfus.
in Annalib. Silesiæ lib. 3. cap. 2.

Quo anno e-
lectus in De-
canum sit
Arnestus.

Ex notis patebit. *Id sic probò: decem & septem annos*
Ecclesiæ Pragensis, Decani nomine, præfuisse Manuscripti Codices af-
firmant (Cruger. in pulveribus sacris ult. Junij) constat item o-
mniū historicorum fide (Hagecij, Lupacij, Weleslavini, Chronici Gla-
centis, Vita scriptoris, Pontani) Episcopum creatum Anno sæculi
1343. hinc manifestè conficitur, anno, quem nominavi, 1326. Deca-
num electum.

An. 1336

Sancti Viti Templum ab Joanne Rege spoliatur, Arnesto Decano frustra obnitente; interea Carolus Princeps, Arnesti virtute & Scientiâ capitur.

CAPUT XII.

Joannes Rex
Bohemiz ar-
mis inclutus,

Regnabat apud Bohemos hoc tempore Joannes, *Henrici*
septimi Cæsaris filius, ex Luxemburgensi stirpe, Princeps
ad bella natus, nec magis virtutibus, quàm vitij nobi-
lis; in utramque enim partem veterum Regum more,
præceps ferebatur. Is cum bella per terras omnes circumferret,
neque vicinos tantum Austriacos juxta Bavaros, Polonos, sed do-
mesticos

mesticos etiam Regni Proceres armis appeteret, in Italia item non paucas urbes armis obtineret, *Prutenos*, Deorum adhuc cultui devotos, ad obsequium fidei armis compelleret, *Tartaros* (cum quibus multa prospera praelia gessit) vexaret, nimirum Rei nammariæ difficultate inter tot bella laborabat. Ergo *Iudeis* primùm ob perpetrata flagitia (ea enim causa obtendebatur) magnâ pecuniæ summâ multatis, (auri infecti 115. talenta, tria millia argenti, septem millia talenta signatâ pecuniæ, & monilium grandis numerus fuisse dicitur) dulcedine prædandi longiùs provectus, toto Regno *Bohemiæ* tributis exsucto, tandem per causam Religionis Christianæ apud *Prutenos* & *Tartaros* proferendâ, ad *Pragensis Ecclesiæ* thesauros cupiditatem adjecit. Apertè agere vetabatur; *Ioannem* Episcopum, & *Arnestum* Decanum timebat; renunciat: sibi constare, Majores suos *Reges Bohemiæ*, securitatis gratiâ, magnam pecuniæ vim circum sepulchra *SS. Viti & Wenceslai*, in templo *Pragensi*, abdidisse; eâ se pecuniâ in præsens egere. Tentatâ fossionibus tellure, nihil apparuit: in *Sacrario* Canonorum latere *Thesaurum Regium* (quasi antè errasset) iterum significat; ibi quoque frustra consumptâ operâ, vi denique agendum ratus, & necessitatem, ac Pontificis veniam obtendens, majora se post victoriam daturum pollicitus, *duodecim statuas Apostolorum Christi*, ex puro putoque argento ad magnitudinem humani corporis factas, & *Caroli* filij liberalitate nuper Ecclesiæ donatas, rapi properè jussit. Quantum *Arnesto*, pro thesauris Ecclesiæ vigilantibus, dolorem enorme sacrilegium attulerit, explicare difficile est; nondum arma illa habebat, quibus Episcopi in sacrilegos, & contumaces utuntur. Sed prævenit sententiam, ultusque est Ecclesiæ dolorem DEUS, ac pœnas acerbiores sumpsit, quam vir mitissimus auderet postulare. Siquidem ex eo die *Ioannes Rex*, cui sæpius oculorum dolor antè molestus erat, admissis omnino tenebris excæcatus, nunquam postea lucem vidit; & *Henricus de Arorff*, scelerati consilij author, dum servum sacrilegium exprobrantem verberat, ensè ab eodem transfossus ante solis occasum exspiravit. Ab hac *Arnesti* libertate, ut reor, ortum habuerunt,

Fontanus l. 1.
Bohem. Tid.

Hægel A. 236.

Appetit Rex
Thesaurus
Pragensis
Ecclesiæ.

Pœna divini-
cus inflata
ob raptos Ec-
clesiæ the-
sauros.

Trophæa 3.
Wenceslai A.
106. edita Tit.
hostium Tri-
umphator.

obliqua illa Regis in *Arnestum* odia, quæ, ut postea videbimus, Episcopus creatus *Arnestus*, anathemate in *Regem* intorto, vindicavit; sed præcipua odij in *Arnestum* causa, quòd eum *Carolo* filio studere, atque ejus autoritatem Proceres Bohemos sequi putaret. Dolebat *Ioanni* (ut *Regnum impatiens consortis est*) à Regno universo *Carolus* quari, *Carolus* expectari & amari, neque jam dissimulare ægritudinem animi poterat; itaque reversum ex Gallijs filium, & Moravia cum *Marchionis* titulo impositum, repente destituerat, & omni dignitate exutum, privatum permiserat. Hic pius & ad omnem Divini Numinis timorem, & amorem factus Princeps, sic adhærebat *Arnesto*, ut minima, maximaque ejus consilio, non postea modò *Imperator*, sed etiam nunc *Princeps* gereret, hunc unum admiraretur, Sanctimoniâ, & prudentiâ viri captus, eique conscientia suæ rationes omnes perlibenter aperiret, ut quidquid deinde *Carolus* egregium & divinum ultra cæteros *Principes* egit (egit autem plurima, & nescio an non plerisque Regibus invidenda) uni *Arnesto* accepta referre possimus.

Clandian.

Haged. 1333.
1335. Vide etiam
anno 1318.Caroli Principis, postea
Cæsaris, in
Arnestum a-
p. 10.

Notæ in Caput XII.

In magnis
viris magna
aliquando
vitia.Liv. Decad. 3.
l. 1.Plutarch. in
Demetr. Po-
liorent.

Veterum Regum more. Omnia quæ alluberet impune agere, hoc demum illis erat. Regem esse: de Domitiano juvene Tacitus lib. 4. hist. Domitianus, inquit, sceleribus filium Principis agebat. Utinam vitis virtutes quoque regia respondissent! Ex hoc postremo mixtorum Regum, ut ita loquar, genere, Annibal Dux Carthagenensium fuit, cujus Virtutes cum enumerasset Livius: has, ait, tantas viri virtutes, ingentia vitia æquabant: inhumana crudelitas, &c. Talem nobis descripsit Demetrium Regem (Poliorectem cognomine) Plutarchus, in delicijs, & voluptatibus, in Hibernis omnibus foeminis molliorem; in acie, & belli tempore viris omnibus fortio-rem.

Poenas

C. XIII. PATER ARNESTI MORITVR. 71

Pœnas acerbiores lumbit DEVS. Pecunias, & Ecclesiarum thesauros Ecclesiarum nunquam feliciter in bellum expendi, innume-
ris exemplis patet. Factum Ioannis avi sui imitatus est Imperator
Sigismundus, malo etiam ipse eventu, ut notavit Joannes Tonner
S. I. in Vestigio Bohemiæ Piæ.

Carolus Filium amari. Sapienter à Tacito dictum Regia zelo;
(lib. 2. Annalium) civilia, etiam filiorum, ingenia regnantibus
displicere. Et optimè Cassinus Noster: Regnum esse eiusmodi in-
dulsum, quod alteri nemo velit concedere, nisi mortuus.

Miraculum ad Tumulum S. A. 1338.
Martyris Wenceslai, Bohemiæ Princi-
pis, in manibus Arnesti patratum, aliâq;
ejus consilio perfecta. Moritur Arnesti An. 1342.
Pater, & Filium amplissimarum
ditionum scribit hære-
dem.

CAPUT XIII.

A Nno 1338. tertio Kalend. Octobris illustre omnino ma-
raculum, ad sacrum Divi Wenceslai Martyris, & Bohe-
miæ indigetis tumulum, divinitas operata est, quod quia Trophæa S.
ad Arnestum parte aliquâ spectat, hic referam: Tres bal-
listarij artifices Pragæ advenerant; ex his unus, dum sermones
conferunt, admonet S. Wenceslai Bohemiæ Principis Natalem die
Haget, 1338.
crasti-